

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Enhedslistens formål med denne her forespørgsel – og det er i hvert fald også blevet gjort temmelig klart her undervejs i debatten – er tilsyneladende at forfølge en ret fundamentalistisk indstilling til hele atomkraftspørgsmålet, hvor en firkantet holdning om, at vi er imod atomkraft, betyder, at vi skal holde os langt væk fra alle initiativer på området uanset konsekvenserne.

En sådan indstilling, hvor logisk den end måtte lyde i Enhedslistens ører, er jo mere til skade end gavn, når man nu engang går ud fra det, man kan kalde den øde ø i mere end én forstand, og ser på realiteterne.

Sagen er jo den, at der i de tidligere Østlande er alarmerende problemer med sikkerhedstilstanden på mange af de gamle atomkraftværker. Og uanset om man kan lide atomkraft som energikilde eller ej, har vi alle sammen en interesse i at sikre, at der aldrig bliver et Tjernobyl 2 med de miljømæssige og menneskelige katastrofer, det havde til følge.

Ikke overraskende giver Det Konservative Folkeparti derfor sin fulde støtte til, at vi har en overordnet politik på EU-området og gør, hvad vi kan for at afhjælpe problemerne.

Vi mener også, det er rigtigt i den forbindelse, at vi multilateralt og sammen med EBRD gør noget aktivt for at forbedre sikkerheden. Vi skal være med til at bære et ansvar for, at sikkerheden bliver væsentligt forbedret på de berørte værker i Central- og Østeuropa og i de nye uafhængige stater.

Vi finder i den forbindelse, at der er en fin sammenhæng i tingene, når EU f.eks. i forbindelse med udvidelsesprocessen og før tiltrædelsesaftaler med ansøgerlandene gør et stykke arbejde også for at prioritere det her område, herunder også at man i det 5. rammeprogram for forskning, der løber frem til år 2002, bruger de afsatte midler på budgettet til at forske i sikkerhed under drift, fremtidige systemers sikkerhed, forskning i strålebiologi og i det hele taget fra den side lægger vægt på sikkerhedsdimensionen, når EU skal bruge fælles midler inden for Euratom-området.

Sandheden er jo den, vil jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at i nogle af landene udgør atom-

kraft en væsentlig del af elektriciteten i dag. Det kan vi ikke løbe fra. 85 pct. i Litauen, 44 pct. i Ukraine og 40 pct. i Bulgarien er de tal, jeg har fundet frem til fra Revisionsrettens sidste rapport. Årsagen til, at jeg fremhæver dette, er jo netop for at anskueliggøre, at man ikke bare fra én dag til en anden kan foretage en substitution; man må se i øjnene, at disse lande er indstillet på at benytte kerneenergi, og et eller andet sted må man jo altså også respektere, at det her er selvstændige nationer, der har en selvstændig holdning.

Derfor ligger opgaven for os i at sikre, at det sker på betryggende vilkår. Det er rigtigt at arbejde for, at de mest usikre værker lukkes, helt sikkert at Tjernobyl lukkes så hurtigt, som det overhovedet er muligt, og at man opgraderer sikkerheden generelt de steder, hvor det er nødvendigt.

Men vi mener altså, at det er rigtigt af Vesten, at vi indgår en forpligtelse til at afslutte byggeriet også af de to nye reaktorer i Ukraine til afløsning af Tjernobyl. Og for allerede nu at foruddiskontere de spørgsmål, jeg sikkert vil få, som både den socialdemokratiske ordfører og Venstres ordfører allerede har fået, vil jeg fra konservativ side sige, at jeg synes da, at det er temmelig surrealistisk, at vi fra Folketingets talerstol i dag skal forholde os til, hvad EBRD vil vurdere og beslutte engang i fremtiden.

Jeg har fuld tiltro til, at man følger de procedurer, man skal. Jeg har fuld tiltro til, at de indstillinger, man kommer med, bygger på nogle meget sikre sikkerhedsanalyser, og jeg er helt overbevist om, at vi fra dansk side og fra EU's side overhovedet ikke ville kaste os ind i det her projekt, hvis ikke det var noget, der var vandtæt.

Så jeg vil altså sige, at som tingene er lige nu, mener jeg, at vi skal forfølge den linje, vi hele tiden har gjort. Så må vi afvente og se, hvad der kommer fra EBRD, men jeg vil under alle omstændigheder sige, at jeg mener ikke kun, vi har en forpligtelse, men vi har et ansvar fra EU's side til at gøre noget ved det her problem. Det er noget, som ikke kun er et samvittighedsproblem, men det er også i vores egen interesse, at man får forbedret sikkerheden, og jeg ser ikke nogen som helst problemer i, at vi bruger fælles midler på det.

Derfor kan vi heller ikke støtte Enhedslistens forslag til vedtagelse.